CER SENIN LA CLEVELAND...

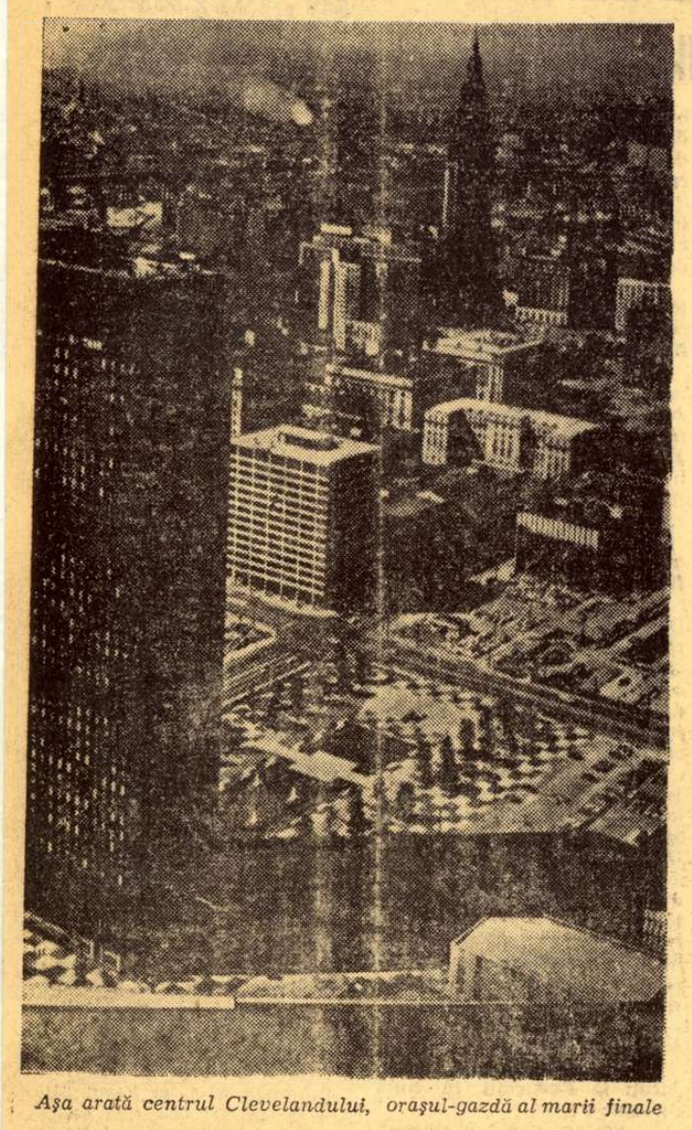

Așa arată centrul Clevelandului, orașul-gazdă al marii finale

(Urmare din pag. 1)

La rîndul său, Donald Dell își prezintă echipierii.

Sînt introduse plicurile în vasele de argint. Fripturile servite în contul celor 5 dolari, cît a costat intrarea, au prilejul să se răcească, toată lumea fiind preocupată de rezultatul sorților. Făcusem drumul spre sală în compania d-nei Graebner, mama celebrului jucător, o bună cunoscătoare a sportului alb și membră activă a comitetului de femei din localitate. Întrebînd-o cine va juca în locul fiului ei, ea mi-a răspuns: „Clark va fi greu de înlocuit...". Și iată că din primul tur de scrutin nu aflăm pe înlocuitorul lui Graebner.

Primul nume care iese din urnă este al lui Ilie Năstase, urmat de acela al lui Arthur Ashe. Rumoare în sală. Publicul pare satisfăcut că deschiderea va fi făcută de cei mai buni jucători. Și apoi se pune capăt semnelor de întrebare din jurul celui de al doilea jucător american. El este, totuși, Stan Smith, căruia îi va fi opus, firește, Ion Țiriac.

În continuare, tot Ilie Năstase este cel mai grăbit de a ieși din urnă, jucînd primul meci al celei de a treia zile, duminică, împotriva lui Stan Smith, învinsul său de la Forest Hills. Ultimul meci: Ashe — Țiriac. Perechile la dublu, așa cum permite regulamentul, vor fi anunțate numai cu o oră înaintea jocului.

Imediat după efectuarea tragerii la sorți, protagoniștii challenge-round-ului au fost luați cu asalt de gazetari, reporteri de radio și televiziune. Am notat cîteva frînturi de declarații ce ni s-au părut interesante. Iată ce spunea **Donald Dell**, căpitanul echipei S.U.A.: **„Sorții au fost buni pentru noi. Aș fi declarat același lucru, dacă ei indicau o altă ordine de joc... În fond, sorții trebuie să fie considerați totdeauna că au fost buni. Fără a subaprecia echipa română, consider că vom cîștiga cu 4—1".**

Membrii echipei reprezentative de tenis a României, aflată la Cleveland, mulțumesc pe această cale tuturor celor care le-au scris din țară, trimițîndu-le sfaturi și încurajări pentru dificila întîlnire cu echipa S.U.A. Cuvintele scrise ale acestor suporteri ai echipei române — cunoscuți sau necunoscuți — au avut darul să însuflețească în mod deosebit pe tenismanii care vor reprezenta țara noastră începînd de azi, în finala „Cupei Davis".

La aceasta, intervenind în discuție, **Ion Țiriac**, l-a întrebat: **„Dar dacă jucam pe un teren cu zgură?"** Dell a răspuns calm: **„Ar fi fost 5—0 pentru România..."** După aceasta, Țiriac a făcut următoarea declarație: **„Sorții nu ne nemulțumesc. Consider că totul este în ordine. N-am curajul lui Dell de a face pronosticuri în cifre, dar ceea ce știu este că ne vom apăra șansele cum trebuie. Se va juca dîrz!"** Iar **Harry Hopman**: **„Tragerea la sorți? ideală pentru echipa română!"**

La ora 18, are loc o recepție în onoarea celor două echipe finaliste, dar jucătorii noștri vor face un simplu act de prezență de 5 minute. Echipa română mai are programat un ultim antrenament pe „Harold T. Clarke"-Stadium, acolo unde mîine **(n.r. azi)** începe marea finală.

Avem din nou vreme frumoasă, cerul este senin.

AGENȚIILE DE PRESĂ TRANSMIT:

U.P.I.: Ziarele americane apărute în cursul zilei de joi acordă spații tot mai largi finalei „Cupei Davis", care este evenimentul sportiv central al acestui sfîrșit de săptămînă. În **„New York Times"** sînt analizate șansele celor două echipe, apreciindu-se un posibil echilibru de forțe pe terenul din Cleveland. **„Harry Hopman, care este un recunoscut strateg al tenisului** — scrie ziarul — **a pregătit în mod special echipa română pentru finală. El a condus formația Australiei timp de 20 de ani și posedă o vastă experiență. Hopman are deplină încredere în posibilitățile românilor de a realiza o mare performanță în challenge-round".** Alți specialiști, prezenți în orașul finalei, consideră că tenismanii români nu trebuie, în nici un caz să fie considerați **„...ca victime sigure ale adversarilor lor".**

REUTER: Românii, calificați prin senzaționala lor victorie în fața britanicilor, la Wimbledon, suportă acum rigorile terenului betonat de la Cleveland, unde sarcina lor nu pare să fie mai ușoară decît pe gazon. Americanii trebuie, totuși, să fie precauți în fața unor adversari ce s-au arătat nu o dată capabili de rezultate neașteptate.

MESAJE ADRESATE ECHIPEI ROMÂNE

BELGRAD, 18 (prin telefon de la corespondentul nostru). — *În capitala R.S.F. Iugoslavia au început întrecerile celei de a XII-a ediții a tradiționalelor campionate internaționale de tenis, la care participă rachete celebre ca Manuel Santana, Istvan Gulyas, Nicola Pietrangeli, Mike Sangster, Zelko Franulovici. Iată o declarație pe care ne-a făcut-o* G. Dedici, *secretarul federației iugoslave de tenis:* „Ne pare rău că la campionatele noastre nu participă și jucătorii români Ilie Năstase și Ion Țiriac, dar totodată sîntem bucuroși că absența se datorează performanței lor deosebite în suprema competiție a tenisului, Cupa Davis. Urăm României succes în finala de la Cleveland!".

După cum se știe, tenisul iugoslav, care a posedat și în trecut campioni de marcă, nu a fost totuși niciodată reprezentat în Challenge-round.

Ivo GORAN

★

Artistul plastic Vasile Gaidoș, din Bocșa, ne informează că, în ziua de 19 septembrie, deschide o expoziție personală de artă plastică, expoziție pe care o închină echipei noastre de tenis, angajată începînd din acea zi în marea întrecere cu reprezentanții S.U.A., din finala Cupei Davis.

Urăm succes atît tenismanilor noștri, cît și... expoziției ce se deschide în cinstea lor!

ȘAPTE DECENII DE ÎNTÎLNIRI PENTRU „CUPA DAVIS"

(Urmare din pag. 1)

de țări participante în zilele noastre.

Între timp, tehnica tenisului a fost revoluționată, tot pe pămînt american, de un ingenios jucător californian, pe nume Maurice McLoughlin. Acesta a prezentat pentru prima oară în 1909, la întrecerile de la Cazinoul din Newport, o lovitură de serviciu folosind mișcarea rotativă de aducere a rachetei deasupra capului. Mingea trimisă cu putere pe partea stîngă a adversarului era retrimisă înapoi de acesta cu dificultate, astfel că McLoughlin putea să facă între timp pași rapizi spre fileu, de unde expedia voleuri necruțătoare.

McLoughlin, supranumit „cometa", a apărut în challenge-round-ul anului 1914. O mulțime de 10.000 de oameni se deplasase în parcul de la Forest Hills, pentru a-l vedea pe primul jucător american apărînd șansele echipei sale în fața redutabililor tenismani ai Australasiei **(n.r.** reprezentativa Australiei și Noii Zeelande). Rezultatul n-a fost un succes pentru gazde, fiindcă „salatiera de argint" a luat drumul dincolo de Pacific, dar acel meci din pragul unei noi ere însemna și un nou pas spre emanciparea definitivă a sportului alb. Jucătorii cu racheta nu mai erau exponenții unor cercuri restrînse, evoluțiile lor interesau pături tot mai largi ale populației.

Imediat după război, o nouă mare figură a tenisului a intrat în scenă. Era faimosul William T. („Big Bill") Tilden, pe care mulți îl consideră încă cel mai mare campion al rachetei. Cu el, americanii au înscris cea mai lungă domnie în istoria „Cupei", păstrînd-o pentru 7 ani succesiv. Alături de „Big Bill", apărea „Little Bill" Johnson, care împreună cu Vincent Richards și Norris Williams alcătuiau careul de „ași" ai tenisului american. Alți patru mari jucători, „mușchetarii" francezi Lacoste, Cochet, Borotra și Brugnon, aveau să răpească Statelor Unite prețiosul trofeu, înscriind și ei o serie remarcabilă, pe distanța a 6 ani.

Cînd challenge-round-ul s-a jucat în Franța, pentru prima oară a fost admisă în întîlnirea finală o suprafață de joc din zgură. Aceasta a devenit astăzi cea mai răspîndită formă de terenuri, deși Anglia, Australia și S.U.A. continuă să folosească în principal gazonul.

În timpul supremației franceze a tenisului, s-au emis și păreri acordînd acestei națiuni gloria de a fi inventat jocul, sau strămoșul său, în perioada regalității. Dar cercetări mai noi caută să ne convingă acum că forme originare ale tenisului au fost cunoscute și în ultimele secole dinaintea erei noastre, în cultura elenă, persană și egipteană. De fapt, o activitate organizată a jocului de tenis datează numai din sec. XIX e.n., cînd englezul Walter Wingfield a fixat regulile jocului și dimensiunile terenului, păstrate — cu mici modificări — pînă în zilele noastre. În Anglia, la Wimbledon Croquet Club, a avut loc și primul campionat oficial de tenis, în anul 1877.

Cînd tenisul, cu noile sale reguli, a traversat Oceanul pentru a ajunge în Statele Unite, el a găsit aci o activitate competițională deja existentă, deși fără caracter organizat. Un concurs de tenis, în vechea manieră de joc (fără fileu), avusese loc la Nahant, în statul Massachusetts, încă în 1896, deci cu un an înaintea primului Wimbledon. Fileul de tenis a fost importat în S.U.A. doi ani mai tîrziu, iar inițiatoarea sa americană a fost o femeie, doamna Mary Outerbridge, care văzuse tenisul practicat de ofițeri englezi în insulele Bermude. Ea a fost și promotoarea primului campionat național al S.U.A., desfășurat în 1881 la Newport.

Revenind la „Big Bill" Tilden, trebuie să spunem că el a dus la desăvîrșire stilul de joc inițiat de McLoughlin. Acest stil, considerat propriu jucătorilor americani, este bazat pe forță și viteză, cu atribute proprii de spectaculozitate. Prin cîștigarea repetată a campionatelor de la Wimbledon, ca și prin victoriile aduse echipei S.U.A. în „Cupa Davis", Tilden a ridicat considerabil clasa tenisului american și prestigiul său. După retragerea sa din activitatea de jucător amator, el și-a adus o importantă contribuție în propagarea tenisului pe o întinsă arie geografică. Într-un fel, Tilden a fost continuatorul acțiunii inițiate de Dwight Davis.

După „Big Bill", stele ale tenisului american ca Ellsworth Vines, Donald Budge, Jack Kramer și Richard „Pancho" Gonzales au menținut vie flacăra pasiunii pentru sportul alb. Așa cum, în alte țări, englezul Fred Perry, germanul Gottfried von Cramm sau australianul Frank Sedgman, și-au adus o contribuție neprețuită pentru mersul înainte al acestui sport.

În ultimii ani, competițiile pentru „Cupa Davis" au fost tot mai autoritar dominate de reprezentanții Australiei, unde tenisul a devenit un sport național. Prin Lew Hoad, Kenneth Rosewall și Ashley Cooper, australienii și-au asigurat o lungă perioadă de dominare — tot mai rar întreruptă de exponenții S.U.A. — care a continuat și în deceniul actual.

Cu toate acestea, resursele deosebite pe care le posedă tenisul american — concretizate prin aproximativ 4 milioane de jucători, activînd pe 13.000 de terenuri — au permis acestuia să reintre în posesia trofeului suprem. Din rîndul a numeroși juniori (aproximativ 500.000 în întreaga țară) și printr-o pregătire temeinică asigurată de tenismani profesioniști dedicați acestui scop, se ivesc anual noi jucători proeminenți, viitoare vedete ale marilor turnee.

Reprezentativa de tenis a Statelor Unite, care își apără acum trofeul în apropiatul challenge-round al „Cupei Davis" continuă o tradiție generoasă, fundamentată de predecesori glorioși.

Despre „finala finalelor"

(Urmare din pag. 1)

mulți specialiști îl acceptă, ce considerați totuși că este specific pentru fiecare dintre ele?

— Pentru americani caracteristică este viteza de execuție. Ei se deplasează excepțional de rapid spre fileu și 90 la sută din voleurile și smeciurile lor sînt puncte. Arma lor principală este serviciul urmat imediat de vole. Astfel, la Forest Hills, în meciul Ashe — Rosewall am făcut o statistică în cursul setului întîi, cîștigat de Ashe cu 8—6. El a reușit, în momentele decisive, 28 de puncte din serviciu și backhand-vole. Ceea ce este cu totul remarcabil. Bănuiesc că omul nr. 2 al gazdelor va fi totuși Stan Smith. Și jocul acestuia se bazează pe serviciu, dar el are în plus o excelentă anticipație.

În privința echipei române, pot spune că la Țiriac baza o formează lovitura de serviciu și returul de revers. Din punct de vedere moral, el posedă o determinare și o dîrzenie rar întîlnite. Ilie Năstase beneficiază de o viteză de deplasare remarcabilă, dublată de o fantezie ieșită din comun. La ora actuală, el și-a însușit cea mai modernă tehnică de joc.

Ultima întrebare a interviului a fost aceeași pe care am pus-o și lui Harry Hopman.

— *Ce ați dori să comunicați iubitorilor de sport din România în aceste momente?*

— Să aibă încredere în noi, așa cum au avut și pînă acum. Să fie convinși că vom face totul pentru ca în întrecerile care încep vineri (nr. azi) să reprezentăm cît mai bine culorile patriei. Această întîlnire, pe care eu am numit-o „finala finalelor" trebuie să aducă echipei României, cîștigătoare în finala zonală și cea inter-zone, o consacrare definitivă pe plan mondial.

NICOLLE DUCLOS ȘI COLETTE BESSON AU STABILIT UN NOU RECORD

(Urmare din pag. 1)

Nicolici, cu Silai în coastă, continuă să conducă. La jumătatea ultimei turnante, englezoaica Lilian Board declanșează atacul hotărîtor. Dar în timp ce ea a găsit resurse să-și impună superioritatea, celorlalte alergătoare parcă le-ar fi agățat cineva greutăți de picioare, făcîndu-le realmente să bată pasul pe loc. Avansul luat de Board o scutește de emoții. În schimb, pentru locurile următoare s-a dat o luptă fantastică, încheiată cu succesul cu totul surprinzător al danezei Damm-Nielsen, care, găsindu-și un loc bun, s-a putut strecura spre linia de sosire. REZULTATE 800 M (f): 1. LILIAN BOARD **(Marea Britanie)** 2:01,4, 2. **Anelise Damm-Nielsen (Danemarca)** 2:02,6, 3. **Vera Nicolici (Iugoslavia)** 2:02,6, 4. Barbara Wieck (R. D. Germană) 2:02,7, 5. Ileana Silai (România) 2:03,0, 6. Patricia Lowe (Marea Britanie) 2:03,4, 7. Ann-Marie Nenzell (Suedia) 2:05,2, 8. Ilja Kaizer-Laman (Olanda) 2:05,2.

După șapte ani, Igor Ter-Ovanesian reintră în posesia titlului de campion european la săritura în lungime, cu un rezultat de 8,17, obținut în a doua încercare. Și trebuie de spus că „metronomul" său a bătut mereu în jurul a 8 m. Campionul de la Budapesta, Lynn Davies, a fost nevoit să plece steagul în fața unui adversar mai bun. Rezultatul său de 8,07 m l-a realizat în ultima încercare! De subliniat faptul că primii șase clasați au înregistrat performanțe superioare graniței celor 8 m. Reprezentantul țării noastre, Vasile Sărucan, a evoluat slab. El a depășit primele două sărituri (care nouă ni s-au părut că au fost în jurul lui 7,70), iar în a treia — pentru a nu risca nimic — n-a mai putut obține decît un modest 7,34 m. REZULTATE LUNGIME (b): 1. IGOR TER-OVANESIAN **(U.R.S.S.)** 8,17 m, 2. **Lynn Davies (Marea Britanie)** 8,07 metri, 3. **Tynn Lepik (U.R.S.S.)** 8,04 m, 4. Klaus Beer (R. D. Germană) 8,03 m, 5. Leonid Borkovski (U.R.S.S.) 8,02 m, 6. Max Klauss (R. D. Germană) 8,00 m, 7. Jaques Pani (Franța) 7,87 m, 8. Gerard Ugolini (Franța) 7,87 m.

Succes categoric al aruncătorilor din R. D. Germană la greutate. Aceasta este pînă acum singura probă în care reprezentanții aceleiași națiuni au reușit să ocupe primele trei locuri pe podiumul de onoare. Menționăm că doar pe locul 7 s-a clasat campionul european de la Budapesta. De altfel, pînă la această oră doar unul dintre cîștigătorii din capitala Ungariei a reușit să-și reediteze succesul: Jurgen Haase, la 10 000 m. REZULTATE GREUTATE (b): 1. DIETER HOFFMAN **(R. D. Germană)** 20,12 m, 2. **Hans Joachim Rotterburg (R. D. Germană)** 20,05 m, 3. **Hans Peter Gies (R. D. Germană)** 19,78 m, 4. Matti Yrijola (Finlanda) 19,27 m, 5. Pierre Colnard (Franța) 19,06 m, 6. Eduard Guscin (U.R.S.S.) 18,91 m, 7. Wilmos Varju (Ungaria) 18,78 m, 8. Nikolai Karasev (U.R.S.S.) 18,71 m.

În calificările la înălțime, Șerban Ioan, alături de alți zece săritori, a îndeplinit standardul de concurs (2,11). Finala va reuni însă 14 concurenți, pentru că pe locul vacant, al 12-lea, a intrat un „pluton" de săritori. Trecînd doar 2,05 m, juniorul nostru Csaba Dozsa nu a obținut calificarea.

Angela Nemeth-Ranki și-a onorat titlul olimpic cucerit anul trecut la Ciudad de Mexico și cu un succes la campionatele europene. Ea a trimis sulița din a treia aruncare, la 59,76 m, dar n-a obținut nici o aruncare valabilă în finală. Surpriza a produs-o compatrioata sa Martha Paulani-Vidos, care a cucerit medalia de argint. REZULTATE SULIȚĂ (f): 1. ANGELA NEMETH RANKI **(Ungaria)** 59,76 m, 2. **Martha Paulani (Ungaria)** 58,80 m, 3. **Valentina Evert (U.R.S.S.)** 56,56 m, 4. Natașa Urbancici (Iugoslavia) 55,68 m, 5. Nina Marakina (U.R.S.S.) 55,34 m, 6. Daniela Jaworska (Polonia) 55,11.

AZI, 19 SEPTEMBRIE, LA ATENA

9,00: ciocan B — calificări (66,00 m) prăjină B — calificări (5,00 m)
10,00: 4x100 m F — serii
10,40: 1500 m F — serii
17,00: SULIȚĂ B — FINALĂ
LUNGIME F — FINALA
200 M F — FINALĂ
ÎNĂLȚIME B — FINALA
17,10: 200 m B — semifinale
17,40: 100 mg F — semifinale
18,10: 110 mg B — semifinale
18,45: 800 m B — FINALĂ
18,55: 5000 m B — FINALA
19,00: DISC F — FINALA
19,25: 4x400 m F — serii
20,00: 4x100 m B — serii
20,20: 4x400 m B — serii

TRICOLORII ÎN ÎNTRECERI:

Lia Manoliu — disc (record personal 59,22 m — 1968; 58,24 m — 1969)
Olimpia Cataramă — disc (56,06 m — 1969)
Maria Lincă — 1500 m (4:25,8 — 1968)
Viorica Viscopoleanu — lungime (6,82 m — 1968; 6,43 m — 1969)
Mariana Goth — 200 m (23,6 s — 1969)
Șerban Ioan — înălțime (2,14 m — 1969)
Nicolae Perța — 110 mg (13,9 s — 1969).

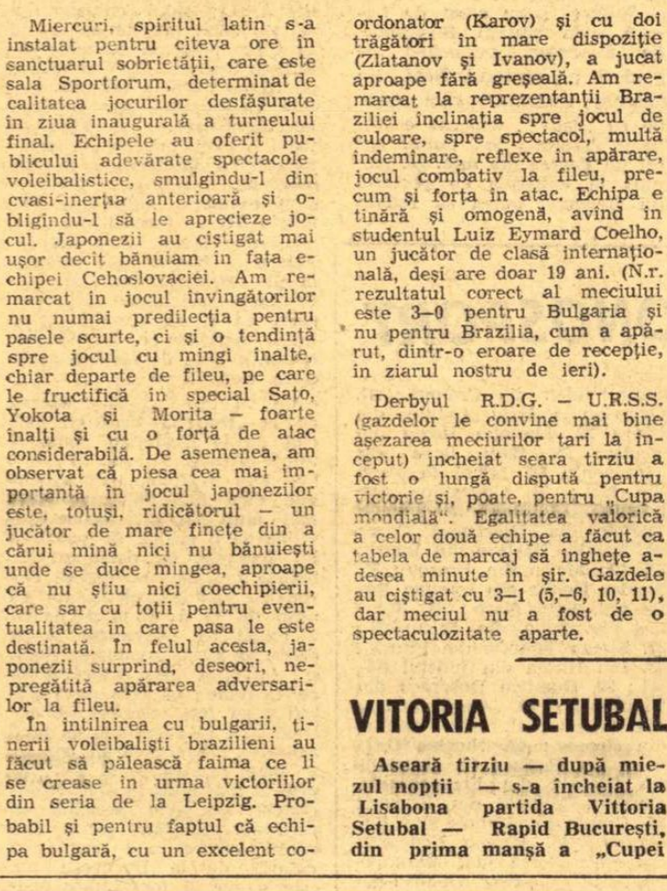

VIORICA VISCOPOLEANU

În ultima din cursele semifinale de 200 m, tînăra Mariana Goth a reușit să se claseze pentru finala care va avea loc astăzi. Ea a obținut 24,1 s.

La 3 000 m obstacole, Gheorghe Cefan, greoi, s-a clasat de-abia pe locul 7 în seria sa, cu timpul de 8:54,2, fiind eliminat.

La 110 m.g. serii, Nicolae Perța a realizat 14,3 s, cu care a ocupat locul trei, calificîndu-se pentru semifinale.

O cursă senzațională, cu un deznodămînt cu totul neașteptat, a fost cea de 400 m femei. Campioana olimpică Colette Besson, după ce a alergat în preliminarii 52,1 s și 52,2 s, se anunța ca principală favorită. Ea a condus pînă în apropierea liniei de sosire, unde a fost ajunsă și întrecută — de extremă justețe — de către echipiera sa Nicolle Duclos. Ambele concurente franceze au satisfacția de a fi înregistrat un nou și valoros record mondial. **REZULTATE 400 m (f): 1. NICOLLE DUCLOS (Franța) 51,7, — record mondial,** 2. **Colette Besson (Franța)** 51,7 **— record mondial, 3. Maria Sykora (Austria)** 53,0, 4. Hannelore Middeke (R. D. Germană) 53,1, 5. Karin Lundgren (Suedia) 53,4, 6. Donatta Govoni (Italia) 53,6, 7. Janet Simson (Marea Britanie) 53,8, 8. Rosmary Stirling (Marea Britanie) 54,6.

Cîștigătorul medaliei olimpice de aur, mărșăluitorul Christob Höhne, a obținut cu ușurință titlul european, întrecîndu-și adversarii la diferențe foarte mari. **REZULTATE 50 km MARȘ: 1. CHRISTOB HÖHNE (R.D. Germană)** 4h 13:32,8, 2. **Peter Selzer (R. D. Germană)** 4h 16:09,6, 3. **Veniamin Soldatenko (U.R.S.S.)** 4h 23:04,8, 4. Otto Bargh (U.R.S.S.) 4h 26:45,0, 5. Raymond Middleton (Marea Britanie) 4h 27:00,0, 6. Stefan Ingvarsson (Suedia) 4h 32:07,2.

Polonezul Jan Werner și-a adjudecat titlul european în proba unui tur de pistă, întrecîndu-i — după o luptă electrizantă — pe atletul francez Nallet și pe compatriotul său Gredzinski, campionul continentului în 1966. **REZULTATE 400 m (b): 1. JAN WERNER (Polonia)** 45,7, 2. **Jan Claude Nallet (Franța)** 45,8, 3. **Stanislaw Gredzinski (Polonia)** 45,8, 4. Jaques Karrett (Franța) 45,9, 5. Aleksandr Bratcikov (U.R.S.S.) 45,9, 6. Andrei Badenski (Polonia) 46,0, 7. Boris Savciuk (U.R.S.S.) 46,3, 8. Sergio Bello (Italia) 46,6.

Conform așteptărilor, hurdlerul sovietic Viaceslav Skomorokov și-a adjudecat medalia de aur în proba prelungită de garduri. **REZULTATE 400 MG.: 1. VIACESLAV KOMOROKOV (U.R.S.S.)** 49,7, **2. John Shervood (Marea Britanie)** 50,1, **3. Andrew Todd (Marea Britanie)** 50,3, **4. Hans Joerg Wirz (Elveția)** 50,8, **5. François Huard (Franța)** 51,1, **6. Wilheim Weistand (Polonia)** 51,2.

Săritura în înălțime femei, care a concurat la recordul de durată a probelor, a revenit — la capătul unei lupte fără precedent în istoria atletismului — cehoslovacei Miroslava Reskova, campioană olimpică. Remarcabil că patru atlete au trecut înălțimea de 1,83 m și, în plus, a fost susținut un meci de baraj pentru desemnarea învingătoarei. **REZULTATE ÎNĂLȚIME (f): 1. MIROSLAVA RESKOVA (Cehoslovacia)** 1,83 m, **2. Antonina Lazareva (U.R.S.S.)** 1,83 m, **3. Maria Mracova (Cehoslovacia)** 1,83 m, **4.** Ritta Schmidt (R. D. Germană) 1,83 m, **5. Karin Schultze** (R. D. Germană) 1,77 m, **6.** Snejana Hrepevnik (Iugoslavia) 1,77 m.

Recordmana lumii la PENTATLON, LIESEPROKOP, (Austria), a cîștigat întrecerea celor cinci probe, cu un punctaj de 5030, inferior cu numai 59 p recordului său. Pe locurile imediat următoare: 2. **Metta Antenen (Elveția)** 4793 p, **3. Maria Siziakova (U.R.S.S.)** 4773 p.

Tot joi s-a încheiat și proba de DECATLON, cu victoria lui JOACHIM KIRT **(R. D. Germană).** El a acumulat 8041 p.

sportul în lume

ZOETEMELK, OLANDEZUL ZBURĂTOR, ÎȘI PRELUNGEȘTE DOMINAȚIA ÎN „TOUR DE L'AVENIR"

În mod evident, al 9-lea Tur al Franței pentru amatori este copios dominat de rutierii nordici. Joop Zoetemelk, olandezul zburător, șef de promoție al discipolilor lui Jan Janssen, își poartă cu demnitatea unui mare campion tricoul galben, distribuind dispoziții ferme aghiotanților săi, Den Hertog, Oosterhof, Benjamins et comp. Apriga dispută pentru șefia în ambele clasamente (individual și pe echipe) o poartă îndeosebi cu alergători din aceeași parte a Europei, reprezentanți ai Suediei, Danemarcei.

Caravana asistă la lupta titanică a acestor mari campioni și-și manifestă deschis entuziasmul față de echipele lui Zoetemelk și Gosta Petterson.

Azi, caravana a plecat spre Angèrs cu o întîrziere de aproape jumătate de oră. Motivul? Locuind la 20 de kilometri de Plöermel, la celebra școală militară Saint-Cyr, și făcînd transbordarea în autocare, alergătorii au fost nevoiți să-și aștepte bicicletele care au călătorit în ritm de... melc în camioanele prinse într-o lungă coloană de mașini. Întîrzierea n-a avut decît o singură urmare: n-au putut profita, pentru rulaj, de cele 30 de minute în care soarele a fost darnic. Cînd s-a dat startul, norii invadaseră cerul Bretaniei și ploaia avea să vină în curînd. Cîteva reprize de averse și vîntul care n-a contenit nici o clipă au făcut ca una din puținele etape de plat să constituie, totuși, un serios handicap pentru alergătorii și așa supuși unor examene neînchipuit de grele în zilele precedente. A 7-a secvență a debutat cu o evadare a lui Delepine, urmat de Hoekstra și Hansen, repede anihilată și continuată cu acțiunea unui grup de 14 alergători, condus de Andresen, în care s-a aflat și N. Ciumeti. Prezența belgianului Van De Vyver în plutonul avansat i-a supărat însă pe olandezi și după o vînătoare de 25 km s-a produs joncțiunea. La km 72 au fugit Kurmann și Dixneuf. Ei aveau la punctul de alimentare de la Derval (km. 77) un avans de 50 s. Cei doi reușesc să ridice diferența la aproape 2 minute (km 100), cînd mai pleacă încă 10 alergători din grupul masiv: Helion, Cuevas, Wiles, Schaer, Delepine, Labus, Le Gall, Regamey, Roques, Stec. Cele două grupuri de fugari se unesc la km 122. O luptă interesantă, de mare spectacol, face ca avansul grupului de 12 să varieze între 20 s și 2 minute 30 secunde. Elvețianul Kurmann, inițiatorul acestei acțiuni dinamice, are ghinionul de a sparge și de a fi prins de pluton la fel ca și francezul Le Gall, care are o defecțiune chiar în apropiere de Angèrs. Sprintul final, furibund, electrizant — revine, ca o consolare generală pentru comportarea modestă a celor 24 de reprezentanți ai cocoșului galic în Tour de l'Avenir, francezului Delepine.

Băieții noștri au sosit în corpore cu purtătorul tricoului galben. Asist, zi de zi, la eforturile excepționale pe care le fac acești băieți pentru a se menține în ritmul infernal în care se desfășoară această veritabilă cursă a marilor campioni ai lumii, și nu pot să le refuz un sincer bravo — chiar dacă performanțele lor nu sînt la înălțimea aspirațiilor noastre. Oricine ar fi aici, în caravană — sînt sigur — ar avea aceeași părere.

Etapa a 7-a, Plöermel-Angers (176 km): 1. Delepine (Franța) 4h 19:40, 2. Labus (Cehoslovacia), 3. Stec (Polonia), 4. Helion (Franța centru), 5. Wiles (Anglia) — același timp... 29. Puterity 4h 20:29, 35. Cernea, 43. N. Ciumeti, 45. Al. Sofronie, 59. T. Vasile, 81. G. Moiceanu, — același timp. Clasament general individual după 7 etape: **1. Zoetemelk (Olanda) 29h 31:41, 2. Van De Wiele (Belgia) 29 h 34:44, 3. Jolly (Anglia) 29h 36:24, 4. Zubero (Spania) 29h 36:50, 5. Den Hertog (Olanda) 29h 36:54, 6. Blawdzin (Polonia) 29h 37:02, ... 31. Al. Sofronie 29h 43:15, 50. T. Vasile 29h 46:32, 62. N. Ciumeti 29h 48:27, 81. Șt. Cernea 29h 57:33, 86. T. Puterity 29h 59:59, 92. G. Moiceanu 30h 02:26. In cursă au mai rămas 102 alergători.** Clasament general pe echipe: **1. Olanda 89h 13:04, 2. Belgia 89h 24:28, 3. Spania 89h 26:39, 4. Franța 89h 27:26, 5. Anglia 89h 30:36, 6. Franța Vest 89h 31:05, ... 14. România 89h 56:23, 15. Iugoslavia 90h 08:01. Astăzi se dispută etapa a 8-a, Angers — Châteauroux, 219,5 km.**

Hristache NAUM

„CUPA MONDIALĂ" LA VOLEI

PARTIDE DE MARE SPECTACOL

Miercuri, spiritul latin s-a instalat pentru cîteva ore în sanctuarul sobrietății, care este sala Sportforum, determinat de calitatea jocurilor desfășurate în ziua inaugurală a turneului final. Echipele au oferit publicului adevărate spectacole voleibalistice, smulgîndu-l din cvasi-inerția anterioară și obligîndu-l să le aprecieze jocul. Japonezii au cîștigat mai ușor decît bănuiam în fața echipei Cehoslovaciei. Am remarcat în jocul învingătorilor nu numai predilecția pentru pasele scurte, ci și o tendință spre jocul cu mingi înalte, chiar departe de fileu, pe care le fructifică în special Sato, Yokota și Morita — foarte înalți și cu o forță de atac considerabilă. De asemenea, am observat că piesa cea mai importantă în jocul japonezilor este, totuși, ridicătorul — un jucător de mare finețe din a cărui mînă nici nu bănuiești unde se duce mingea, aproape că nu știu nici coechipierii, care sar cu toții pentru eventualitatea în care pasa le este destinată. În felul acesta, japonezii surprind, deseori, nepregătită apărarea adversarilor la fileu.

În întîlnirea cu bulgarii, tinerii voleibaliști brazilieni au făcut să pălească faima ce li se crease în urma victoriilor din seria de la Leipzig. Probabil și pentru faptul că echipa bulgară, cu un excelent coordonator (Karov) și cu doi trăgători în mare dispoziție (Zlatanov și Ivanov), a jucat aproape fără greșeală. Am remarcat la reprezentanții Braziliei înclinația spre jocul de culoare, spre spectacol, multă îndeminare, reflexe în apărare, jocul combativ la fileu, precum și forța în atac. Echipa e tînără și omogenă, avînd în studentul Luiz Eymard Coelho, un jucător de clasă internațională, deși are doar 19 ani. (N.r. rezultatul corect al meciului este 3—0 pentru Bulgaria și nu pentru Brazilia, cum a apărut, dintr-o eroare de recepție, în ziarul nostru de ieri).

Derbyul R.D.G. — U.R.S.S. (gazdelor le convine mai bine așezarea meciurilor tari la început) încheiat seara tîrziu a fost o lungă dispută pentru victorie și, poate, pentru „Cupa mondială". Egalitatea valorică a celor două echipe a făcut ca tabela de marcaj să înghețe adesea minute în șir. Gazdele au cîștigat cu 3—1 (5,—6, 10, 11), dar meciul nu a fost de o spectaculozitate aparte.

În partida Japonia — Bulgaria, încheiată cu scorul de 3—1 (13, —5, 10, 13) în favoarea primei echipe, voleibaliștii niponi au făcut o adevărată demonstrație de volei modern, remarcîndu-se jucătorii Nekoda, Yokota, Morita, care au etalat calități de veritabili maeștri. Reprezentanții Bulgariei au jucat mai slab ca în meciul anterior, susținut în compania Braziliei, nereușind, nici o clipă, să se ridice la valoarea adversarilor. La Schwerin, Polonia a întrecut cu 3—0 (8, 5, 4) pe R.F. a Germaniei.

U.R.S.S. — Cehoslovacia 3—1 (10, 11, —13, 11).
Cuba — Tunisia 3—0 (5, 10, 9)

La ora cînd transmit, ultimele meciuri (inclusiv cel al României de la Schwerin) sînt în curs de desfășurare.

Aurelian BREBEANU

VITORIA SETUBAL — RAPID 3-1 (1-0)

Aseară tîrziu — după miezul nopții — s-a încheiat la Lisabona partida Vittoria Setubal — Rapid București, din prima manșă a „Cupei europene a tîrgurilor". Din cauza orei înaintate nu putem consemna decît rezultatul final: 3—1 (1—0). Vom reveni cu amănunte.

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368